

Arrest

nr. 276 076 van 17 augustus 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Ankerstraat 114/1
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de gemeente ZWIJNDRECHT, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Zwijndrecht van 17 januari 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 februari 2022 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 8 april 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC .

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 juli 2022 dient verzoeker een aanvraag in

“In uitvoering van artikel 52, §3, gelezen in combinatie met artikel 58, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 22-07-2021 werd ingediend door:

Naam: A.(...)

Voorna(a)m(en): N.(...)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: X

Geboorteplaats: Slimane (Marokko)
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

(...)

x De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie;

Volgende documenten werden niet binnen de wettelijke termijn van 3 maanden binnengebracht:

- bewijzen van inkomsten van de Belgische referentiepersoon*
- bewijs ziektekostenverzekering (...)"*

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, eerste lid van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. De verwerende partij werd op 1 maart 2022 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen. De verwerende partij heeft noch een nota, noch een administratief dossier ingediend.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"3.3. De middelen

Geput uit de schending van artikel 42, §1 Vreemdelingenwet; artikel 52 van het K.B. van 8 oktober 1981; artikel 10 van de richtlijn 2004/38/EG; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel;

Aangezien verzoeker volgens de bestreden beslissing zijn aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie dd. 22.07.21 indiende;

Aangezien conform art. 42, §1 Vw. de beslissing dient genomen te worden "ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag "t.t.z. in casu uiterlijk 22.01.22;

Dat echter bij nazicht op 25.01.22 van het rijksregister van verzoeker (zie stuk 2) aldan nog steeds geen beslissing was geregistreerd waar n.a.v. de twee vorige beslissingen dd. 01.07.21 én 21.01.21 genomen ingevolge eerdere gelijkaardige aanvragen van verzoeker dd. 27.01.21 én 23.07.20 dit telkens wel binnen de vereiste 6 maanden was;

dat aldus de thans bestreden beslissing laattijdig is want pas genomen op 26.01.22 (datum kennisgeving) én dus niet zoals de bestreden beslissing ten onrechte vermeldt op 17.01.22 - zodat bijgevolg - conform art. 52, §4, lid 1 van het K.B. van 08.10.81 – "indien er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie" overeenkomstig het model van bijlage 9 af" m.a.w. verzoeker op 26.01.22 in het bezit had gesteld moeten worden van een BIVR type F;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 17.01.22 dan ook niet alleen artikel 42, §1 Vreemdelingenwet; artikel 52 van het K.B. van 8 oktober 1981 én artikel 10 van de richtlijn 2004/38/EG schendt doch bovendien niet ten genoegte van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, ook en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;"

3.2. Het door de verzoekende partij geschonden geachte artikel 42, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier."

In artikel 52, §4, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit wordt gesteld dat, *“als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet”*, door de burgemeester een *“verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie”* dient te worden afgeleverd.

Verzoeker betoogt dat ingevolge de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) van 22 juli 2021 geen beslissing werd genomen binnen de zes maanden, zodat een F-kaart diende te worden afgeleverd. Volgens verzoeker moet een weigeringsbeslissing binnen deze termijn worden genomen en eveneens ter kennis gebracht worden.

De in artikel 42, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bedoelde termijn van zes maanden heeft enkel betrekking op het nemen van de *“beslissing”*. Noch in de wettekst, noch in de voorbereidende werken, noch in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof komt de termijn van de kennisgeving aan bod (RvS 17 januari 2017, nr. 237.044). Ook in artikel 52, §4 van het Vreemdelingenbesluit is enkel sprake van de situatie waarin geen enkele beslissing is genomen binnen de in het voornoemde artikel 42 bepaalde termijn. In deze uitvoeringsbepaling is evenmin sprake van een termijn voor de kennisgeving van de beslissing (RvS 24 oktober 2017, nr. 239.533)

Uit het voorgaande volgt dat de bedoelde vervaltermijn van zes maanden enkel betrekking heeft op het nemen van de *“beslissing”* en niet op de betekening ervan.

De Raad merkt op dat de aanvraag (bijlage 19ter) werd ingediend op 22 juli 2021, de beslissing (bijlage 20) werd genomen op 17 januari 2022 en ter kennis gebracht op 26 januari 2022, terwijl de termijn van 6 maanden om een beslissing te nemen afliep op 22 januari 2022.

Het betoog van verzoeker dat de verwerende partij heeft nagelaten om de bestreden beslissing ter kennis te brengen binnen de zes maanden is niet dienstig, en aangezien niet wordt betwist dat de bestreden beslissing werd genomen op 17 januari 2022, moet worden vastgesteld dat de vervaltermijn werd gerespecteerd en geen aanleiding kan geven tot het gevolg dat artikel 52, §4 van het Vreemdelingenbesluit verleent aan het overschrijden ervan. Bij gebrek aan aanknopingspunt met de bepalingen van het Unierecht kan verzoeker niet dienstig verwijzen naar (de interpretatie van) de Burgerschapsrichtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie. (RvS 6 november 2019, nr. 245.995)

Het middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC